

Dr. Szabó András

kiegészítő hozzászólása

Nem hiszem, hogy az etnikai elv alkalmazása ebben a kutatásban génikusan determinált biológiai jelenség felhasználását jelentené. Én azt hiszem, hogy az etnikai elvet igenis lehet alkalmazni abban az értelmezésben, ahogy ezt a történelmi néprajz teszi. Abban az értelemben, ahogy én fölfogom: a hely szelleme, függetlenül attól, hogy változik-e a népesség, vagy sem, az igenis hat a betelepedőre ugyanúgy, mint az elvándorlóra. Egy példát hadd mondjak: az én szülőfalumban mesélték, hogy valamikor egy Zöldi nevű szolgabíró a kötelező báli bicskázások után úgy reagált, hogy "téged üttek öcsém, te üttél"... És akkor azt büntette meg, akit ütöttek, mert a virtus azt kívánta volna, hogy ő üssön. Rezsim változás lett, és a magyar szolgabírónak megfelelő, most már nem Zöldi, hanem Muth úr úgy kérdezte, hogy "verekedtél-e, vagy vertek"... A hely szelleme!!! Marad a szokás! Ugyanaz a szokás, mert a népesség lényegében nem változott, csak a közigazgatás!

Az etnikai elvnek ezt a történelmi tradíciót tovább örökítő népesség-szokás együttesét és nemcsak egyszerűen a leszármazás kérdését rendkívül fontos jelentőségűnek tartom.

Dr. Gödöny József

A vitát berekeszthetem. Elmondhatom, hogy amikor szóba került a Kriminológiai Társaság Igazgató Tanácsa előtt e témának a tanácskozás napirendjére tűzésének kérdése, vita keletkezett. De a ma lefolyt tudományos ülés azt bizonyítja, hogy a döntés helyes, mert az ilyen témák napirendre tűzése, megvitatása hasznos gondolatokat eredményez. A mai tudományos ülésen nem zárhatjuk le a vitát, de továbbgondolkodásra készíttet és mindenképpen segítséget nyújt azoknak, akik helyi, területi kutatásokat folytatnak, de másoknak is, akik más, akár országos szinten a kriminológia és a bűnözés különböző kérdéseivel foglalkoznak. Azért tartom sikeresnek a mai tanácskozást, mert mindenki, az ülés és a vita minden résztvevője előtt világossá tette, hogy érdemes regionális, területi kutatásokkal is foglalkozni. Ezek a vizsgálatok olyan információkhoz juttathatják nemcsak a kutatókat, de a helyi szerveket is, amelyek a bűnözés elleni küzdelem megszervezésénél, ezen belül a megelőzés kialakulásánál rendkívül jelentősek és kitűnő felkészülést biztosítanak. Előbb-utóbb megvalósul az a bűnmegelőzési rendszer, amiről itt már évek óta szó van, amely állami irányítással, központilag, koordináltan szoros együttműködésben a területi állami, társadalmi és egyéb szervekkel fog működni. Nyilvánvaló, csak úgy képzelhető el eredményes megelőzés, ha a területi sajátosságokat messzemenően figyelembe vesszük. Tehát minden olyan vizsgálat, kutatás rendkívül hasznos, amely egy-egy terület bűnözési sajátosságait, jellemzőit, törvényszerűségeit kívánja feltárni, amire nagyon szép koncepciót hallottunk a szolnoki szakemberek előadásiban. Elsősorban a terület, régió szempontjából, másodsorban pedig az ország szempontjából is nagyon hasznos az ilyen tervek megismerése, mert így lehet a területi sajátosságot összeépíteni az országos sajátosságokkal. Így valósítható meg egy komplex rendszer és így jelölhetők ki azok a legfontosabb irányok, amelyekben a bűnmegelőzésnek

hatnia kellene.

Befejezésül köszönetet kell mondanom a Szolnok megyei Rendőrfőkapitányságnak ezért a szervező munkáért, és azért, hogy felajánlották ezt a rendezvényt, s lehetővé tették, hogy a Kriminológiai Társaság a Rendőrfőkapitányság Tudományos Bizottságával együtt ilyen sikeres rendezvényt tarthasson.

IRODALOMJEGYZÉK^x

- 1./ BELLON TIBOR: Karcag város gazdálkodása /Földművelés/. Szolnok, 1973.
- 2./ BELLON TIBOR: Nagykunság. Budapest, 1979.
- 3./ BELLON TIBOR: A karcagi tanács gazdasági irányító szerepe a 18-19. században. Faluk-Mezővárosok-Tanyák. II.kötet. Szolnok, 1974. 75-84.
- 4./ BENEDEK GYULA: A Nagykunság 1577-ben. Jászkunság. 1974.146-157.
- 5./ BOGNÁR ANDRÁS: Pesty Frigyes helynévtárából. I. Jászkunság. Kecskemét-Szolnok, 1978.
- 6./ FODOR FERENC: Jászság életrajza. Budapest, 1942.
- 7./ GYÁRFÁS ISTVÁN: A jász-kunok története. I-IV. Kecskemét, 1870-85.
- 8./ GYÖRFFY GYÖRGY: A kunok feudalizálódása. In: Tanulmányok a parasztság történetéhez Magyarországon a 14. században. /Szerk.: Székely Gy./ 1953. 248-276.
- 9./ GYÖRFFY GYÖRGY: A Nagykunság és Karcag a középkorban. Karcagi várostörténeti tanulmányok. Karcag, 1974. 3-16.
- 10./ GYÖRFFY ISTVÁN: Nagykunsági Krónika. Karcag, 1922.

^xA bevezető előadás és a korreferátumok közös irodalomjegyzéke

- 11./ GYÓRFFY ISTVÁN: Magyar nép, magyar föld. Budapest, 1942.
- 12./ GYÓRFFY ISTVÁN: Magyar falu, magyar ház. Budapest, 1943.
- 13./ GYÓRFFY LAJOS: Adatok az Alföld törökkori településtörténetéhez /az 1571-es szolnoki török defter fordítása/. Szolnok, 1956.
- 14./ HERBERT JÁNOS: Jászárokszállás nagyközség monográfiája. Budapest, é.n.
- 15./ HOLD VIKTOR: Jegyzetek /kézirat a szolnoki Damjanich Múzeumban/
- 16./ HORVÁTH PÉTER: Értekezés a Kunoknak és Jászoknak eredetükről, azoknak régi és mostani állapotukról. Pesten. 1825.
- 17./ HORVÁTH PÉTER: A Jász, Nagy és Kis Kun kerületeknek földleirati /geographiai/ ismérte. Tud. Gyűjt. 1938. IX. 54-99.
- 18./ ILLYÉSY JÁNOS: A Jász-kunság eladatása a Német Lovagrendnek. Századok, 1905. I. 22-39. II. 138-157.
- 19./ ILLYÉS BÁLINI - SZÓTS RUDOLF: Bél Mátyás: A kunok és jászok avagy filiszteusok kerületei. In. Bács-Kiskun megye múltjából. I. /Szerk. Iványosi-Szabó Tibor/, Kecskemét, 1975.
- 20./ JÁSZ-KUN KONGRESSZUS: A kunok 700 éves betelepülésének emlékére rendezett jász-kun kongresszus előadásai. Bp. 1939.

- 21./ KALOJEV: Oszetinnü. Ordzsonikidze. 1967.
- 22./ KELE JÓZSEF: A Jász-Kunság megváltása. Szolnok, 1905.
- 23./ KELEMEN KAJETÁN: A Jász-Kun Redemptio története és fejlődése a jelen korig, tekintettel a jászkun birtokviszonyok rendezésére. Szeged, 1877.
- 24./ KELEMEN GYŐZŐ: Törökök a Jászságban. Klny. Jászberény, 1857.
- 25./ KISS GÉZA: Kisujszállás története a 18. sz. végéig. Szolnok, 1959.
- 26./ KISS JÓZSEF: Jászkunsági agrármozgalmak a kiegyezéstől a milléniumig /1867-1895/. Bp. 1968.
- 27./ KISS JÓZSEF: A Jászkun Kerület paraszt-sága a Német Lovagrend földesúri hatósága idején. Bp. 1979.
- 28./ KISS JÓZSEF: A tőkés agrárfejlődés foka és néhány vonása Szolnok megyében a Millénium évtizedében. Századok, /95/, 1961. 581-613. /96/ 1962.64-97.
- 29./ KISS JÓZSEF: Jászkunok a Rákóczi-szabadságharcban. Tört. Szemle, XIV. /1971/35-85.
- 30./ KORMOS LÁSZLÓ: Kunmadaras fejlődéstörténete termelészövetkezeti községgé alakulásáig. Szolnok, 1967.

- 31./ KRING MIKLÓS: Kun és jász társadalom-elméletek a középkorban. Századok. 1932. 35-63. 169-188.
- 32./ V.A. KUZNYECOV: A magyarországi jászok. Jászkunság. 1985/4.32-40.
- 33./ MÁNDOKY ISTVÁN: A kun nyelv. Karcagi várostörténeti tanulmányok. Karcag. 1974. 35-44.
- 34./ MELICH JÁNOS: A jász népnévről. MNy. 1912.
- 35./ NAGY KÁLÓZI BALÁZS: Jászkunsági reformátusok leköltése a Bácskába II. József korában. Bp. 1943.
- 36./ PÁLÓCZI-HORVÁTH ANDRÁS: A kunok megtelepedése Magyarországon. Arch.Ért. 1974. 244-259.
- 37./ SELMECZI LÁSZLÓ: Nomád települési struktúra a Nagykunságban. In. Tanya-Falu-Mezőváros. I. Szolnok, 1974.
- 38./ SELMECZI LÁSZLÓ: A négyszállási jász temető. Com. Arch. Hung. 1981.
- 39./ SELMECZI LÁSZLÓ: A kunok és jászok emlékszeranyagának kutatása. In: Középkori régészetünk újabb eredményei és időszelő feladatai. Bp. 1985. 79-93.
- 40./ SCHEFTSIK GYÖRGY: Jász-Nagykun-Szolnok vármegye múltja és jelene. Pécs, 1935.

- 41./ SIPOS ORBÁN: Rendszeres jelentés Jász-Nagykun-Szolnok megye állapotáról 1879. Szolnok, 1880.
- 42./ SOÓS ADORJÁN: Adalékok Jász-Nagykun-Szolnok Vármegye történetéhez az Anjouk és Luxemburgok korában. Karcag, é.n.
- 43./ SZABÓ ISTVÁN: A családi gazdálkodás Jászdózsán a kapitalizmus korában. In. Jász Múzeum Jubileumi Évkönyve. 1974.
- 44./ SZABÓ LÁSZLÓ: Mária Terézia cigányrendelete a Jászságban. Jászkunság, XII. 1966.
- 45./ SZABÓ LÁSZLÓ: Jászság. Bp. 1982.
- 46./ SZABÓ LÁSZLÓ: A jász etnikai csoport. I-II. 1979-1982.
- 47./ SZABÓ LÁSZLÓ: A jász öntudat alakváltozásai. Szolnok megye Múzeumi Évkönyv. 1981.
- 48./ SZABÓ LÁSZLÓ - CSALOG ZSOLT: Szolnok megye néprajzi atlasza. I. 1., 2. Szolnok, 1974/75.
- 49./ SZENTESI TÓTH KÁLMÁN: Történelmi emlékek a Jászkunság és Karcag múltjából. Karcag. 1940.
- 50./ TÓTH JÁNOS: A Jászkunság helyzete a 18. század végén. /Bedekovich Lőrinc kéziratos könyve/. Jászberény, 1976.

- 51./ ZUPKÓ ÁGOSTON: Jász-Dózsa község történeti leírása. In: Adatok az egri egyházmegye történetéhez. I. Eger, 1885.
- 52./ DR. BÓCZ ENDRE: A személyi társadalomveszélyesség a büntetőjogban. Közgazdasági és Jogkiadó, Bp. 1983. 204. o.
- 53./ KULCSÁR KÁLMÁN: A mai magyar társadalom. Kossuth Könyvkiadó, Bp. 1980. 7.o.
- 54./ LUKÁCS GYÖRGY: A társadalmi lét ontológiájáról. Bp. 1976. II. köt. 189.o.
- 55./ KULCSÁR KÁLMÁN: i.m. 226.o.
- 56./ KULCSÁR KÁLMÁN: i.m. 212-213.o.
- 57./ SZABÓ ANDRÁS: A prognóziskészítés elemzési-stratégiai keretterve - kézirat - alapján.
- 58./ KUDRJAVCEV: A jogellenes cselekmények okai. Közgazdasági és Jogkiadó, Bp. 1982. 21. o.
- 59./ SZABÓ ANDRÁS: A társadalmi beilleszkedési zavarok és a bűnmegelőzés. Kriminológiai Közlemények 2. Bp. 1984. 45. o.
- 60./ KOVACSICSNÉ NAGY KATALIN: Bevezetés a kriminálinformatikába. Akadémiai Könyvkiadó, Bp. 1978. 158-170.o.

- 61./ RÉTEGZŐDÉS - MODELL VIZSGÁLAT I: MSZMP Társadalomtudományi Intézete 1982. Kolosi Tamás: Struktúra, rétegződés, metológia, 27. o.
- 62./ SZOLNOK MEGYE bűnözési és bűnüldözési helyzete. Legfőbb Ügyészség Titkársága, 1969. /Az adatokat és az ezeket értékelő megjegyzéseket munkánk koncepciójának megfelelő rendszerezésben idézem /Dr.Ny.K./
- 63./ SZOLNOK MEGYEI NÉPLAP 1985. október 8. "Tudományos Tanács a Főkapitányságon". 4.o.
- 64./ SZOLNOK MEGYE bűnözése és bűnüldözési helyzete. A bűnözés okai. Legfőbb Ügyészség Titkársága. 1969. július.